

det kan ei lades ude af Betragtning, at Mæret 1870 med Hensyn til Indtægterne af Klosterets Eiendomme har været et usædvanligt godt Aar⁴.

Kommissionen kan imidlertid ikke Andet end anse det for at være af særdeles Bigtighed, at der ikke finder en Udvidelse Sted af Klosterets Virksomhed paa den omhandlede Maade, saalænge den endnu ikke har forelagt Folkethinget Resultatet af sine Undersøgelser. Paa Grund heraf, og da den Betragtning, hvorfra Kommissionen gaar ud, for Bemmetofte Klosters Vedkommende, ogsaa gjælder med Hensyn til Vallo adelige Stift, tillader man sig at indstille til Folkethinget, at det tager en Beslutning, ifølge hvilken Regjeringen opfordres til ikke, saalænge Kommissionen ei har forelagt Folkethinget Resultatet af sine Undersøgelser, at tilstede nogen Udvidelse af de for Vallo adelige Stift og Bemmetofte adelige Somfrukloster for Tiden gjældende Bestemmelser angaaende Antallet af dem, hvem der kan tillægges Hæving eller Pension⁴.

Kjøbenhavn, den 17de November 1871.

Som Kommissionens Formand **Casse**, paa dets vegne, til Folkethinget.

II.

Fra Folkethingets Formand til Kommissionens Formand.

Folkethinget.

Kjøbenhavn, den 23de November 1871.

Hr. Etatsraaden har i Skrivelse af 17de ds. meddelt mig, at den af Folkethinget nedsatte Kommission angaaende Vallo adelige Stiftelse og Bemmetofte adelige Somfrukloster har paataent at indbringe i Folkethinget et Forslag til Beslutning af Thinget.

Ved Modtagelsen af denne Meddelelse har jeg havt den Plikt som Thingets Formand at overveie det Spørgsmaal, om der i Thinget kan af Kommissionen indbringes et Forslag til Beslutning af Thinget. Bevarelsen heraf maa formentlig bero paa, om en Kommission skal betragtes som et Udvalg, der vel er udrustet med en særegen Myndighed, men ikke i sit Væsen er forskjelligt fra andre Udvalg og altsaa er et Led af Thinget ligesom disse, eller om den skal antages at være en fra et Udvalg væsentlig forskjellig Indretning, der ikke alene har en anden Myndighed, men ogsaa afviger fra et Udvalg derved, at den er udfikst fra Thinget og altsaa staar i et helt andet Forhold til dette.

Gaar man ud fra den førstnævnte Betragtning, vil man nemlig nødvendigvis komme til at antage, at Kommissionens Nedsættelse kan vedtages saavel ved en selvstændig Beslutning (sfr. Forretningsordenens § 21), som ved en blot accessorisk Beslutning under Behandlingen af en Sag i Thinget; at Kommissionen afhjemler sit Hverv dels ved en skriftlig Betænkning, dels ved en mundtlig Meddelelse i Thinget gennem en Ordfører; at den i Thinget kan stille Forslag til Beslutninger samt naar den er nedsat ved en accessorisk Beslutning — Endrings- og Underændringsforslag; at den ophører at være til, naar Rigsdagssamlingen sluttes.